

hvad der er praktisk. Der nævnte jeg i mit indlæg, at sådan, som den nuværende lov er skruet sammen med 50/50, er det uhensigtsmæssigt over for dem, som man kalder, skal vi sige de bogligt uvante, og som har det sådan med skolen, at det var en pestilens; og det er ikke sikkert, at det er deres fejl.

Derfor spørger jeg: Hvordan får vi så dem ind i en uddannelse. Så kunne det godt være, det var en anden fordeling end 50/50. Det er et eksempel på et håndtag, og det er det, jeg spørger efter: Hvad er det for nogle håndtag, der er i det? Ét er de smukke ord, som jeg er enig i, men håndtagene er altså vigtigere for politisk handling.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Til Enhedslistens ordfører, der fortsat spørger om den fri ungdomsuddannelse: Jeg vil gerne svare og sige, at Venstre altid vil bakke op om den svage unge. Men da samfundet ændrer sig, kan det være, at det hedder noget andet om 3 år.

Det kan også være, at det hedder den fri ungdomsuddannelse, det vil jeg da ikke afvise at det gør. Men det væsentligste er, at der altid skal være et tiltag, så vi også får samlet dem op, der skal bruge lidt længere tid til at lære, det kan være både bogligt og rent praktisk, men det kan også være, at man skal styrkes socialt. Det skal der være til enhver tid. Det har Venstre altid været indstillet på.

Til hr. Thomas Adelskov vedrørende beslutningsforslaget: Ja, men hvis der er noget, der er tidsspilde, så er det i hvert fald denne diskussion, om ægget er kommet før hønen. Det må da være resultatet, der kommer ud af det her, der må være det væsentligste.

Jeg kan kun sige: Ja, men havde ministeren eventuelt indkaldt os til et ordførermøde, inden lovforslaget var kommet, så kan det da være, men det har vi heller ikke været. Jeg synes sådan set ikke, at vi i dag skal stå og tale os fra hinanden. Vi har talt os til hinanden, men sådan som den socialdemokratiske ordfører bliver ved med at være tidsrøver på det her område, så er man medvirkende til at tale noget fra hinanden. Men det er måske regeringens holdning?

Til hr. Aage Frandsen: Det er da dejligt, at man har læst bemærkningerne. Skoledelen, praktiskdelen, og hvordan får man det hele med? Ja, det er noget af det, jeg synes, der kan ligge i et udvalgsarbejde. Det er da ikke noget, vi skal stå og forhandle her fra Folketingets talerstol.

Og så synes jeg da, vi har en god uddannelse, der hedder egu. Det kan være, at den gruppe unge skal have den uddannelse eller noget helt andet. Det kan vi da ikke afgøre på 2 minutter ved en førstebehandling i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal takke Venstres ordfører for svaret, og jeg skal især takke for, at Venstres ordfører sagde, at til enhver tid – det var fru Else Winther Andersens ord – skal der, hvis der ikke er fri ungdomsuddannelse, være noget, der kan tage hånd om den samme gruppe af unge på nogenlunde samme måde. Sådan forstod jeg fru Else Winther Andersens »til enhver tid«. Sådan har jeg ikke tidligere forstået fru Else Winther Andersen. Sådan har jeg ikke tidligere forstået fru Else Winther Andersen, når hun har draget rundt i det jyske.

Men o.k., jeg tager det til efterretning, og jeg takker for svaret »til enhver tid«.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Ja, men det er da godt, at hr. Søren Kolstrup er tilfreds.

Jeg synes, jeg her kan præcisere det samme, som jeg gjorde over for hr. Aage Frandsen, at vi jo bl.a. har en egu-uddannelse, som jo nemlig er for den meget svage del af unge, en uddannelse som vi i hvert fald har været meget glade for startede ud. Den er ved at være gammel efterhånden, det er fra før denne regerings tid. Så der er ikke noget nyt i det, jeg har sagt fra Folketingets talerstol i dag.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Der er her ved førstebehandlingen sagt mangt og meget om den fri ungdomsuddannelse. Jeg synes, det er vigtigt at holde sig for øje, hvilken rolle den fri ungdomsuddannelse spiller i forhold til de øvrige ungdomsuddannelser og også se udviklingen af den fri ungdomsuddannelse i lyset af de bestræbelser, vi gør os i det, vi kalder det ordinære uddannelsessystem, nemlig dér at øge rummeligheden, øge mulighederne for en mere individuel tilrettelæggelse, øge fleksibiliteten, således at den enkelte kan få mere tid til det, som måtte forekomme svært.

Men jeg synes også, hvis man lytter godt efter, at man hos samtlige ordførere kan høre en for-